

[Helga Soltau]

ne få bemandet forsvaret. Men det stigende antal af frivillige med den højere aflønning og en lavere tjenestetid har forårsaget, at det ikke mere er nødvendigt med en diskriminering på dette område. Derfor mener retsforbundet, det er naturligt at fjerne denne forskelsbehandling. Det er lige så rigtigt og vigtigt og betydningsfuldt at være civil værnepligtig, som det er at være militær værnepligtig.

Men selvfølgelig foretrækker retsforbundet, som vi skriver i vores arbejdsprogram, helt at få fjernet værnepligten i Danmark. Jeg kan godt nævne igen, at vi ønsker et frivilligt værn, som man har det i Schweiz, så man ikke forårsager, at der kommer unge mennesker ind i vores værn, som ikke har lyst til at være der, og som er med til at modarbejde det og i kraft af det koster mange penge. Venstre siger, at det ville være til skade for det danske forsvar, hvis vi ikke havde den tvungne værnepligt. Vi mener tværtimod. Vi ønsker værnepligten ophævet, og vi vil godt være med til at arbejde på en ligestilling også på dette punkt i det danske samfund.

Alfred Andersen (SF):

Som det fremgår af det forslag, vi her skal behandle, er socialistisk folkeparti af den formening, at man bør have ligestilling mellem militære værnepligtige og civile værnepligtige. I bekendtgørelsen af lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde, § 1, står der:

»Værnepligtige, for hvem militærtjeneste af enhver art efter foreliggende oplysninger må anses for at være uforenelig med deres samvittighed, kan af indenrigsministeren efter forhandling med forsvarsministeren fritages for militærtjeneste mod at anvendes til andet statsarbejde, der dog ikke må tjene militære formål. Stk. 2. De nærmere bestemmelser vedrørende ordningen af sådant statsarbejde – hvis udbytte tilfalder staten – træffes af indenrigsministeren, der ligeledes er berettiget til at bestemme, at de pågældende – ud over det egentlige statsarbejde – skal deltage i undervisning og oplæring efter nærmere af ministeren fastsatte regler.«

Efter denne paragraf er civile og militære værnepligtige formelt ligestillede. Man anerkender retten til civilt arbejde i statens tjene-

ste, det vil med andre ord sige, man sætter det lige højt, enten man er militær værnepligtig og skal aftjene sin værnepligt i staten, eller man er civil værnepligtig i statens tjeneste. Disse to ting er efter lovens formålsparagraf ligestillede, og derfor er det helt urimeligt, at deres tjeneste- og lønmæssige forhold ikke også er ens.

Da man behandlede forslaget her i tinget den 13. maj 1976, blev der brugt argumenter, som jeg kan genkende nogle af i dag. Vi mener, tiden er løbet fra nogle af de argumenter, som man dengang brugte.

Der blev bl. a. fremhævet, at dersom de civile værnepligtige fik lige så meget i løn som de militære, så ville de blive højere aflønnet end de pædagogiske medhjælpere over 20 år. Man formodede, at nogle af de civile værnepligtige skulle ud at hjælpe på institutionerne, og så ville de få en højere løn end de medhjælpere, som var ude i institutionerne. Det er rigtigt, at det var et problem, dengang man diskuterede loven i 1976, men siden er der jo sket en forbedring af lønforholdene ude på institutionerne, hvor medhjælperne har fået forbedret deres løn. Derfor kan man ikke bruge det som sammenligningsgrundlag. Hvis det skulle bruges som sammenligningsgrundlag, så skulle man have en meget, meget højere løn i dag for de civile værnepligtige. Derfor holder disse argumenter, som man brugte dengang, ikke.

Et andet argument, at de militære værnepligtige har vagttjeneste, beredskabstjeneste og andre ulemper, som de civile værnepligtige ikke har, er vel også et argument, der ikke kan tillægges samme betydning i dag, hvor vi vel skal regne med, at der i nær fremtid måske inden for militæret indføres 40 timers arbejdsuge. Det er vel også sådan i de fleste tilfælde i dag, at de militære værnepligtige har mulighed for at blive indkaldt på den nærmeste kaserne i deres område, og det betyder, at de næsten altid er hjemme om natten.

Derfor må vi betragte de nuværende forhold for de civile værnepligtige som diskriminerende.

Endelig har loven, i de to år den har fungeret med de nugældende aflønningsformer, været en belastning for bistandskontorerne. Også af den grund må det være rimeligt, at man tager op til overvejelse at ændre på systemet.